

Formanden:

Tak til ordføreren. Og så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 10:34

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne takke for den positive behandling, lovforslaget har fået her i dag, og jeg ser frem til udvalgsbehandlingen, hvor vi får lejlighed til at drøfte de spørgsmål, der er blevet rejst under debatten. Tak.

Kl. 10:34

Formanden:

Da der er ikke flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Kl. 10:34

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-
tragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 19:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse og lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udvalgsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab. (Beregning og afgivelse af kontrolbud samt en kommunal styreform med økonomiudvalg og stående udvalg uden del i den umiddelbare forvaltning).

Af velfærdsministeren (Karen Jespersen).
(Fremsættelse 28.11.2007).

Kl. 10:35

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet. Fru Britta Schall Holberg.

Kl. 10:35

(Ordfører)

Britta Schall Holberg (V):

Dette lovforslag, som er en ændring af den kommunale styrelseslov, er en genfremsættelse af det samme lovforslag, som var til første behandling den 23. oktober lige før folketingsvalget.

For Venstre er det vigtigt, at de kommunale opgaver løses bedst og billigt, og at kommuner-

ne ikke bruger ressourcer på at løse opgaver, som andre kan løse bedre og billigere. Men for at kunne vurdere, hvem der løser en given opgave bedst og billigst, er det nødvendigt, at der er en reel sammenligningsmulighed og en mulighed for at vurdere, om kommunerne er bedst og billigst, eller om det er de private aktører. Derfor dette lovforslag, hvor der skabes en reel mulighed for, at kommunerne kan vurdere dette spørgsmål og altså drage en sammenligning.

Der bliver efter forslaget sammenlignelighed mellem kommunernes kontroludbud og de private udbud. Regeringen og Kommunernes Landsforening har aftalt, at der skal være en sådan reel gennemsigtighed og en reel konkurrence mellem det offentlige system og de private udbydere. Det støtter vi i den grad i Venstre.

Lovforslaget understreger også, at klageinstansen i tilfælde af tvister har mulighed for at afgøre, om reglerne for udbud er overholdt. Jeg kan berolige de kommuner, som måtte være bekymrede over det her, med, at de endelige regler vil blive aftalt mellem Kommunernes Landsforening og regeringen.

Lovforslaget indeholder også en konfirmation af den såkaldte Skanderborgmodel, som i dag kræver dispensation. I Venstre er vi meget optaget af, at der sker en reel decentralisering, ikke alene herfra og til kommunerne, men også til de enkelte institutioner. Det er de enkelte institutioner og deres medarbejdere, der skal stå med det daglige ansvar for de opgaver, som institutionerne skal løse. Jeg er ganske sikker på, at det giver langt de bedste institutioner for borgerne, og at det også giver langt den største og bedste arbejdsglæde og ansvarsfølelse for ledere og medarbejdere, hvis kompetencen ligger ude hos dem.

Derfor støtter Venstre med glæde dette lovforslag, som giver mulighed for en sådan delegation af ansvar og kompetence fra kommunalbestyrelsen til de enkelte institutioner og deres ledere og medarbejdere.

Kl. 10:38

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Rasmus Prehn som ordfører.

Kl. 10:38

(Ordfører)

Rasmus Prehn (S):

Som den tidligere ordfører var inde på, er der tale om en genfremsættelse af et lovforslag, der blev behandlet kort tid før folketingsvalget. I forbindelse med den første behandling var der

flere partier, som gav udtryk for, at der kunne være noget hensigtsmæssigt i at dele lovforslaget op i nogle mindre dele, da der ikke nødvendigvis er nogen logisk årsag til, at man har sammensat de forslag i ét lovforslag, sådan som man har gjort. Der kan være dele af forslaget, som man er enig i, og dele af forslaget, som man ikke er enig i. Det undrer os faktisk, at regeringen ikke har taget højde for den kritik, som blev rejst sidste gang, og delt lovforslaget op i to.

Den del af lovforslaget, der handler om muligheden for, at man som kommune kan overgå til den såkaldte Skanderborgmodel uden først at søge om dispensation, sådan som kommunerne skal i dag, er vi fra Socialdemokratiets side villige til at arbejde positivt videre med. Vi tillægger det stor vægt, at de enkelte kommuner får den størst mulige frihed til selv at vælge, hvilken måde de vil arbejde på i hverdagen.

Skanderborgmodellen kan dog efter Socialdemokraternes opfattelse indeholde en række problemer, som vi finder det nødvendigt at påpege. F.eks. rummer modellen en risiko for, at officielle beslutningsprocesser, der tidligere har ligget i byrådenes forskellige fagudvalg, nu overgår til at være mere usynlige og uofficielle beslutningsprocesser, som f.eks. borgmesteren tager på egen hånd, inden et forslag behandles endeligt i byrådsalen. Beslutningerne kan også risikere at blive truffet i det skjulte frem for i det åbne og formelle i form af et udvalgsmøde. Dette rummer således også en fare for, at mindretallet stilles ringere, idet beslutningerne i større omfang risikerer at blive klappet af i uofficielle fora inden byrådsmøderne frem for at indgå i en mere åben og formel proces i fagudvalgene.

Det kan endvidere også diskuteres, hvorvidt Skanderborgmodellen er evalueret tilstrækkeligt.

Socialdemokratiet er således ikke ukritisk over for Skanderborgmodellen, men omvendt tillægger vi det fra Socialdemokratiets side utrolig stor betydning, at de enkelte byråd og kommunalbestyrelser i tråd med det kommunale selvstyre får frihed til selv at tilrettelægge deres arbejde. Vi anerkender ligeledes Skanderborgmodellens mulighed for at revitalisere byrådsmøderne og bringe flere sager ind på den store arena, som byrådsalen er. Skanderborgmodellen kan ideelt set give en øget inddragelse af brugere og forældrebestyrelser, sikre klare skillelinjer mellem det politiske og det administrative niveau og sikre mindre bureaukrati og dermed bedre ressourceudnyttelse.

Derfor er vi indstillet på at arbejde videre med den del af lovforslaget, der omhandler Skanderborgmodellen, men vi kunne forestille os et ændringsforslag, der går på, at det i de enkelte kommuner skal vedtages med kvalificeret flertal.

For så vidt angår den meget vidtstrakte beføjelse, som lovforslaget lægger an til, ved at ministeren skal bestemme de nærmere regler for, hvordan kommunerne skal beregne kontroludbud, så kan Socialdemokratiet slet ikke støtte det. Principielt bryder vi os ikke om, at den slags regler skal bestemmes af ministeren alene frem for at blive behandlet her i Folketinget. Socialdemokratiet foretrækker så afgjort åbenhed om, hvad vi siger ja eller nej til – i dette tilfælde åbenhed om, hvilke regler regeringen pønser på at pålægge kommunerne.

Endelig er vi af den opfattelse i Socialdemokratiet, at kontroludbud i alt for mange tilfælde ender med unødigt skrivebordsarbejde og ressourcepild frem for billigere og bedre service for borgerne.

I Socialdemokratiet har vi tillid til, at kommunerne vælger at sende opgaver i udbud, i det omfang de selv finder det nødvendigt for at sikre borgerne den bedste velfærd for pengene. Hvor regeringen tilsyneladende er mest optaget af ideologi, bedreviden, mistillid og tvang, er vi fra Socialdemokratiets side optaget af, at borgerne får den bedste service og velfærd.

Så kort fortalt: Vi foreslår, at det her lovforslag deles i to. Vi er villige til at arbejde videre med den del, der omhandler Skanderborgmodellen, hvorimod vi ikke kan støtte delen om en ministerbeføjelse til bestemmelse af beregning af kontroludbud.

Kl. 10:42

Formanden:

Fru Britta Schall Holberg for en kort bemærkning.

Kl. 10:42

Britta Schall Holberg (V):

Jeg hørte ordføreren sige, at der er tale om tvang over for kommunerne, men så vidt jeg læser lovforslaget og har forstået intentionerne i regeringens lovforslag, handler det her om at give kommunerne et værktøj, så de har en reel mulighed for at vurdere, om de måske selv kan levere den billigste ydelse. Der er jo ikke tale om nogen tvang, men i virkeligheden om et arbejdsredskab.

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:42

på. Det er jo sådan, at det selvfølgelig er af stor vigtighed, at man i kommunerne har nogle regler for, hvordan man skal opføre sig, når man eksempelvis står over for at skulle gennemføre udbud af en større opgave, hvor også private virksomheder kunne have en interesse i at byde.

Kl. 10:43

Rasmus Prehn (S):

Hele problemet består i, at der bliver givet en ministerbeføjelse, så ministeren kan lave de nærmere regler for, hvordan det her skal laves. Det ved vi ikke noget om endnu; det er jo skjult for os her i Folketinget. Her er det, at vi fra socialdemokratisk side siger: Lad os nu få det frem i det åbne frem for bare at give en beføjelse til ministeren. Vi ønsker nemlig ikke tvang, og det er det, vi vil sikre ikke sker, ved at få præciseret, at der ikke skal være en ministerbeføjelse. Hvis der skal laves regler, må vi behandle dem her i Folketingssalen.

Kl. 10:43

Med hensyn til de her kontrolbud, som er blevet nævnt, er det selvfølgelig vigtigt, at man er sikker på, at de bud bliver givet på de rette præmisser, og det er selvfølgelig også vigtigt, at man efterfølgende kan vurdere de priser, som eventuelle offentlige virksomheder tilbyder, altså at de prismæssigt er vurderet på samme måde, som private virksomheders priser vil være det.

Så derfor kan Dansk Folkeparti støtte, at vi går ind og giver den her mulighed, således at man ved konkurrenceudsættelse af kommunale opgaver vil få en større fleksibilitet, og vi er også med på, at vi er med til at give en bemyndigelse til den nye velfærdsminister, således at såfremt der bliver klager over de udbud, så har man også mulighed for at påklage de konkurrencesituationer, man har været i, og se, om der har været grund til at gennemføre en klage, eller om de har været udført på regelmæssig vis.

Kl. 10:43

Formanden:

For Britta Schall Holberg for en sidste bemærkning.

Britta Schall Holberg (V):

Jeg går ud fra, at ordføreren er klar over, at det også er derfor, at jeg understregede i min ordførertale, at der for det første er tale om en aftale mellem regeringen og Kommunernes Landsforening om, at dette lovforslag skal fremsættes. For det andet står der i lovforslaget, at når reglerne skal udarbejdes, sker det i et samarbejde med Kommunernes Landsforening. Er ordføreren ikke ganske tryk ved, at kommunerne selv er i stand til at føre den forhandling?

Kl. 10:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:43

Rasmus Prehn (S):

Jeg har stor tillid til og føler tryghed ved kommunerne. Jeg mener bare, at de nuværende regler er rigeligt tilstrækkelige.

Kl. 10:44

Formanden:

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 10:44

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Det lovforslag, som vi her er i færd med at behandle, er jo et forslag, som i og for sig er ganske positivt, også over for det danske selvstyre, ikke mindst det lokale selvstyre, hvor kommunerne får en række nye muligheder for at tilrettelægge deres måde at gennemføre arbejdsprocesserne

Den anden del af lovforslaget handler, som det også er blevet nævnt af tidligere ordførere, om Skanderborgmodellen. Vi har enkelte kommuner i Danmark, som – hvad skal man sige? – har valgt at tage en del af kompetencen, i hvert fald sådan rent arbejdsmæssigt, fra byrådet og fra de stående udvalg, og som har valgt at lægge en større del af denne kompetence over til de enkelte institutioner og også til lederne. Det er selvfølgelig en form for frihed under ansvar, fordi det jo selvfølgelig stadig væk er de enkelte byrådspolitikere og den enkelte borgmester og udvalgsformand, som har ansvaret for, at tingene bliver gennemført og udført på den rigtige måde.

Men der er jo nogle enkelte kommuner, som har ønsket en anden struktur. Man har tidligere givet dispensationer til dem, bl.a. til Bornholm og til Skanderborg, og vi ser fra Dansk Folkepartis side altså ikke nogen grund til, at det ikke også skal være muligt for andre kommuner at kunne gøre noget tilsvarende. Dermed ikke være sagt, at vi støtter Skanderborgmodellen fuldt ud med alle de ting, den indeholder, hvor man jo centraliserer magten nogle steder frem for andre, men det er et tilbud, og det er selvfølgelig noget, som de lokalt valgte parlamentarikere i kommuner og regioner selv har mulighed

for at tage til sig eller lade være med at tage til sig.

Så samlet kan Dansk Folkeparti anbefale det fremsatte lovforslag.

Kl. 10:47

Formanden:

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 10:47

Line Barfod (EL):

Det undrede mig lidt, at hr. Hans Kristian Skibby talte om det kommunale selvstyre, som om det var noget, man går varmt ind for. Kan hr. Hans Kristian Skibby ikke bekræfte, at grunden til, at man nu laver de her detaljerede regler om udbud ude i kommuner og regioner, er, at regeringen med Dansk Folkepartis stemmer har krævet af kommunerne, at de skal konkurrenceudsætte mindst 25 pct. af den kommunale drift, altså, at man skal igennem hele det her cirkus med at prøve at få privatiseret så meget som muligt, frem for at kommunerne kan beslutte, at de faktisk synes, at den måde, de gør det på, fungerer rigtig godt, de har gode medarbejdere, borgerne er tilfredse, de vil gerne fortsætte på den måde frem for at skulle ud i at tvangsudsende det i udbud?

Kl. 10:47

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:47

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu taler fru Line Barfod om det her, som om det er et cirkus. Jeg har ikke indtryk af, at det her er lavet for morskabs skyld alene. Jeg mener faktisk, at det her lovforslag er sat i søen netop for at sikre, at også private virksomheder har mulighed for at konkurrere på lige vilkår med de virksomheder, som eksempelvis er ejet af kommunerne. Vi har en række kommuner, der har materielgårde og egen entreprenøraftdeling.

På den her måde har man jo mulighed for at give et bud på, hvem der er bedst og billigst til at renovere f.eks. lokale villavejes fortove, og hvis en virksomhed kan gøre det billigere end en anden, jamen så må den, der har den bedste pris for den samme kvalitet, naturligvis være den, som skal påtage sig den her opgave.

Det er åbenhed i forvaltningen. Man tvinger faktisk kommunerne til at fortælle, hvilke priser de selv kalkulerer med, når de har egne entrepriser på forskellige anlægsopgaver, og jeg kan altså ikke forstå, at man som folkevalgt politiker her på Christiansborg kan være imod, at kommunerne får en bedre mulighed for at vurdere

egen situation, og hvad der er bedst for kommunen. Og det, der er det allerbedste, må altså være, at vi får det, der hedder value for money, altså, at vi skal have så meget ud af de kommunale skatteydermidler, som vi overhovedet kan få.

Og det får man ikke bare ved bevidstløst at sige: Nå ja, men vi har jo noget, der er kommunalt her; nu skal vi lade det blive ved med at være kommunalt. Der er altså mange kommuner, der har kunnet se, at de har fået gennemført flere ting til en lavere pris netop ved at gennemføre en konkurrenceudsættelse, og det synes jeg faktisk er ganske fornuftigt.

Kl. 10:49

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 10:49

Line Barfod (EL):

Jeg tror bestemt ikke, der er særlig mange, der synes, det er morsomt, hverken de, der skal sidde og lave bureaukratiet i forbindelse med alt det her med udbud, eller f.eks. de buschauffører, der bliver sendt ud i at få deres arbejdsvilkår voldsomt forringet, fordi det hele skal gøres op, som om det eneste, der er interessant, er, hvordan man kan få så meget arbejdskraft ud af dem som muligt, også selv om de så går ned og skal førtidspensioneres, lang tid før de ellers skulle have været pensioneret, hvis de havde haft ordentlige arbejdsvilkår.

Men når hr. Hans Kristian Skibby så siger, at det her fremmer åbenhed, så undrer det mig meget. Kan hr. Hans Kristian Skibby ikke bekræfte, at når man flytter det, der i dag ligger i offentlig forvaltning, over i private firmaer, så mister man nemlig indsigten? Så har man lige pludselig ikke længere offentlighed i forvaltningen, fordi det så er et privat firma, hvis forhold man jo ikke kan få indsigt i, i modsætning til når det ligger i forvaltningen, og dermed er Dansk Folkeparti også med til at fremme, at vi får mindre åbenhed omkring løsningen af alle de mange velfærdsopgaver.

Kl. 10:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:50

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg er simpelt hen ikke enig med ordføreren i det, der bliver postuleret, for jeg har eksempelvis selv igennem 10 år deltaget i kommunalpolitisk arbejde og har været formand for et teknisk udvalg i en kommune, hvor vi har haft konkurrenceudsættelse, bl.a. på entreprenørdelen. Det

medvirkede faktisk til, at de folk, som var folkevalgte, og som sad i det tekniske udvalg, fik en væsentlig større indsigt i, hvad det egentlig var, man opererede med inden for det her område, hvilke rutiner man havde, og hvad de forskellige delelementer kostede, og kommunen var også nødsaget til at lave en meget fin plan for, hvilke arbejdsopgaver der lå inden for den her udlicitering, hvad der skulle gøres, og hvad der ikke skulle gøres. Så faktisk har det været med til at åbne kommunen og også politikernes øjne mere for, hvad man reelt går og beskæftiger sig med. Så jeg anser det faktisk kun som noget positivt og overhovedet ikke som noget negativt.

Kl. 10:51

Formanden:

Det er hr. Johs. Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:51

Johs. Poulsen (RV):

Nu siger hr. Hans Kristian Skibby jo ganske rigtigt, at både hans kommune og mange andre kommuner jo allerede har konkurrenceudsat en lang række af deres opgaver, og man ser også et varieret mønster af, at opgaver nogle gange lægges ud og nogle gange beholdes, fordi man er i stand til at beregne, om man selv kan løse opgaven billigere i den enkelte kommune, eller om der er andre, der kan løse den billigere end kommunen. Så jeg synes, det er en helt rigtig beskrivelse, hr. Hans Kristian Skibby giver der.

Men kan hr. Hans Kristian Skibby så ikke fortælle mig, hvorfor der er behov for yderligere regler?

Kl. 10:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:51

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvorfor yderligere regler? Jeg synes faktisk, at de her regler er ganske sobre. Eksempelvis i de tilfælde, hvor der opstår en klagesituation, hvor en af de to eller tre parter – eller hvor mange der nu er – føler sig forurettet i forbindelse med afgivelse af priser på en given entreprise, er det klart, at der skal være nogle regler for, hvordan disse klagevejledninger osv. gennemføres, så man ved, hvordan man skal forholde sig, også som virksomhed. Jeg synes da kun, at det er ganske logisk, at der er en sober klageinstans, således at man er sikker på, at klagerne vil blive behandlet korrekt på både faglig og politisk vis.

Så jeg synes ikke, at man skal være ked af, at der kommer regler på det område, som er bedre

end dem, vi har i dag; det skal man faktisk kun se som et gode.

Kl. 10:52

Formanden:

Inden hr. Johs. Poulsen får en sidste kort bemærkning, vil jeg sige, at det ikke alene er under kørsel med bil, at man ikke må bruge mobiltelefon. Det gælder også i salen.

Hr. Johs. Poulsen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 10:52

Johs. Poulsen (RV):

Jeg må jo sige, at jeg synes, at hr. Hans Kristian Skibby modsiger sig selv rigtig meget. Han beskriver ganske rigtigt, hvordan kommunerne i dag udmærket kan løse den opgave, det er at konkurrenceudsætte nogle af de elementer, man ønsker at konkurrenceudsætte, og at man også fint kan finde løsninger på det. Jeg tror endda, at hr. Hans Kristian Skibby sagde, at han selv havde været formand for et udvalg, som var i stand til at løse det.

Er det så i virkeligheden ikke udtryk for en mistillid til kommunernes måde at håndtere det her på, når hr. Hans Kristian Skibby i dag vil give ministeren en endnu fuldstændig ukendt bemyndigelse til at sige, hvordan man detaljeret skal beregne kontroludbud, altså noget, vi så ikke i Folketinget får nogen som helst indsigt i hvordan skal foregå? Er det i virkeligheden ikke udtryk for en mistillid til den måde, kommunerne har håndteret den her opgave på?

Kl. 10:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:53

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu nævnte hr. Johs. Poulsen, at han mente, at jeg havde modsagt mig selv. Nu troede jeg ellers, at det generelt var en kulturel begivenhed, man mest så hos De Radikale selv, men lad det nu være.

Jeg synes, det er vigtigt, at folk, når de føler sig forurettede i forbindelse med en konkurrence, hvor de har deltaget på lige fod – og burde deltage på lige fod – med andre, så får præciseret retningslinjerne for, hvordan man skal vurdere priserne, også hos de offentlige virksomheder, som deltager i en konkurrencesituation, og jeg kan altså ikke forstå, hvorfor Det Radikale Venstre har noget imod, at vi nu får mere synlighed omkring, hvordan priserne bliver bedømt, både inden for kommunen og også uden for kommunen.

Kl. 10:54

Formanden:

Fru Britta Schall Holberg for en kort bemærkning.

Kl. 10:54

Britta Schall Holberg (V):

Helt hen over hovedet på Folketinget er der her rent faktisk tale om en aftale mellem Kommunernes Landsforening og regeringen, i forbindelse med at kommunerne faktisk gerne ønsker dette redskab. Men det, jeg ville spørge ordføreren, der har erfaring fra sit kommunalpolitiske virke, om, er: Kunne man ikke forestille sig, at en mulighed for konkurrence kunne være til gavn for borgerne, sådan at borgerne kunne få en bedre service, efter at vi har gennemført det her lovforslag?

Kl. 10:54

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:54

Hans Kristian Skibby (DF):

Det var jo, som om det var mine egne ord. Det var måske heller ikke nogen tilfældighed. Det er jo, som jeg selv nævnte i min ordførertale, value for money, og det er måske ikke et dansk begreb. Jeg ved godt, at hr. Søren Krarup vil være lidt ked af, at jeg går og siger de her udenlandske ord, men det er altså noget, som kommunerne opererer med, nemlig hvor meget man får for de penge, man har. Man kan jo se i kommunerne, at der er så mange entrepriseopgaver, som desværre har ligget og sejlet lidt, fordi man ikke har haft de store anlægskroner til at gennemføre dem. Eksempelvis er sådan noget som vedligehold af boligveje et sted, hvor rigtig mange kommuner har skåret ind til benet og simpelt hen ikke har penge nok på kontoen til at gennemføre de renoveringer, der skal til. Det kan også være i forbindelse med kloakarbejde eller vinterberedskab at man har lavet en mere og mere skrabet model.

Derfor er det selvfølgelig også i borgernes interesse, at vi får så meget, som vi overhovedet kan, for de penge, som vi har til rådighed, og det gør vi altså bedst ved at beskrive arbejdet og få prisen på det og så ved prisgennemsigtighed vælge dem, som har den bedste og laveste pris samlet set.

Kl. 10:56

Formanden:

Fru Britta Schall Holberg for en sidste kort bemærkning.

Kl. 10:56

Britta Schall Holberg (V):

Man kunne jo godt forestille sig, at der ligger en udviklingsmulighed i det her. Det kunne jo godt være, at kommunerne ikke lige havde opdaget, at der faktisk var en anden måde at gøre tingene på, som en privat virksomhed kunne være med til at videreudvikle, eventuelt i et samarbejde mellem kommunerne og den private virksomhed.

Kl. 10:56

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:56

Hans Kristian Skibby (DF):

Det kan man bestemt ikke afvise.

Kl. 10:56

Formanden:

Vi siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Flemming Bonne Hansen.

Kl. 10:56

(Ordfører)

Flemming Bonne Hansen (SF):

Jeg havde jo som nyvalgt til Folketinget gerne ønsket mig, at jeg kunne holde en jomfrutale, som kunne være med til at samle dette Folketing. Men jeg må beklage, at SF ikke er enig i det emne, vi drøfter i dag. Jeg vil give udtryk for, at lovforslaget burde være delt i to særskilte forslag. Jeg finder, det er en lidt underlig sammenblanding at skulle forholde sig til på den ene side forslag, som vedrører regler om udbud og øget konkurrenceudsættelse, og på den anden side forslag om, hvorvidt en Skanderborgmodel skal ophøjes til lov. Det er to helt forskellige problemstillinger, der skal tages stilling til, og her må jeg erklære mig enig med hr. Rasmus Prehn.

Indledningsvis vil jeg så tillade mig at citere fra statsministerens åbningstale, hvor han siger: Vi vil sikre bedre ledelse, bedre rammer for medarbejderne og modernisering af de offentlige institutioner. Endnu et citat: Vi vil luge ud i regeljunglen. Alle kontrolregler skal være til åben og kritisk debat. Er en regel overflødig, skal den fjernes.

Det var ordene i åbningstalen.

SF er naturligvis enig i de synspunkter og vil foreslå velfærdsministeren, at hun trækker lovforslaget og gør sig en overvejelse over, om der ikke her er tale om en ny overflødig, centralt styret kontrolfunktion på vej ud til kommunerne, og eventuelt overveje at lade forslaget indgå i forhandlingerne om kvalitetsreformen, hvor dis-

se emner eller temaer jo er med i forhandlingerne.

Forslaget giver velfærdsministeren en bemyndigelse til en yderligere statslig regelstyring og kontrol med den bemyndigelse, der ligger til ministeren. Der gives ministeren bemyndigelse til at lave regler om kontroltilbud på kommuners og regioners beregning på egen udførelse af en opgave, som er besluttet sendt i udbud.

Bemyndigelsen omfatter også, at klagenævnet kan behandle overtrædelser af de nye regler for kontroltilbud.

SF betragter lovforslaget som en helt ny, overflødig kontrol af kommunerne. Regeringens behov for at detailstyre kommuner og regioner fornægter sig så sandelig ikke. Her vil jeg gøre opmærksom på, at kommunalreformen jo netop er vedtaget med henblik på at skabe bæredygtige kommuner, som skal kunne løfte det politiske arbejde op på et højere niveau og et mere professionelt plan.

Regeringen og Folketinget bliver nødt til at tro på, at kommunerne med deres nye styrker sagtens kan håndtere almindelige udbudsforretninger samt forholde sig til mulige klager.

Regeringen kan også være helt tryk ved, at kommunerne har en fantastisk stor interesse i og incitament til at løse samtlige opgaver bedst og billigst. SF finder det dybt problematisk at vedtage et forslag, som signalerer mistillid til det kommunale selvstyre. Kommunalreformen er i en fase, hvor kommunerne lige nu har brug for arbejdsro og ro til at udvikle nye ledelsesformer og samarbejdsmodeller samt gennemføre omfattende omstillingsprocesser. Der er ikke brug for flere kontrolforanstaltninger, men der er meget brug for, at der vises mere tillid, samspil og samarbejde.

Den del af lovforslaget, som omhandler såkaldt lovliggørelse af Skanderborgmodellen, er efter vores opfattelse helt overflødig, og den sender et signal om, at der skal gøres op med det traditionelle udvalgsstyre og hvordan regeringen ønsker, at kommunerne nu fremover skal organisere sig. Der er allerede nu mulighed for at eksperimentere inden for rammerne af § 65, stk. 2, så forslaget er aldeles overflødig. Man kan i øvrigt undre sig over, at det lige er Skanderborgmodellen, der nu skal ophøjes til lov. Der kunne være andre modeller, der er eksperimenteret med ude i kommunerne, som også kunne være interessante at se på. Så som det formentlig står klart for enhver, har SF ikke nogen

sympati for nogen dele af lovforslaget, og vi vil stemme imod.

Kl. 11:02

Formanden:

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Mike Legarth.

Kl. 11:02

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Det Konservative Folkeparti støtter forslaget.

Vi kan med det her forslag styrke konkurrencen i det offentlige, og vi kan øge konkurrenceudsættelsen mellem det offentlige og private virksomheder.

Vi synes, det er fremragende, at ministeren nu får kompetence til at kunne beskrive det præcise indhold af de kontrolbud, som kommunerne skal give ved afgivelse af kontrolbud fra private. På den måde kan vi imødegå den kritik, som mange kommuner, regioner og staten har været udsat for i forbindelse med, at man – og jeg vil sige med rette – har kunnet påstå, at de tilbud, vi giver fra det offentlige, ikke altid har holdt vand, forstået på den måde at de ikke altid har indeholdt de rigtige beløb.

Vi synes også, at det er glimrende, at eventuelle klager kommer til at gå til Klagenævnet for Udbud, så vi får en seriøs instans, der kommer til at håndtere eventuelle klager.

Som det tredje led giver forslaget mulighed for en ny kommunal styreform: en styreform, som det tidligere har været nødvendigt at indhente dispensation til, og det har Skanderborg og Bornholm brugt, men nu bliver det frivilligt; en ny, moderne styreform, hvor byrådet og økonomiudvalget kan uddelegere forvaltningen. Det synes jeg er et glimrende tiltag, og vi ser frem til, at flere vil bruge det, og det er jo et tiltag, der kom i forbindelse med økonomiaftalen om kommunernes økonomi i 2007/2008.

Den nye styreform giver mulighed for øget mål- og rammestyring, og den giver mulighed for implementering af kontraktstyring – alle tre er glimrende værktøjer for kommunerne.

Kl. 11:04

Formanden:

Tak til ordføreren. Og så er det hr. Johs. Poulsen som ordfører.

Kl. 11:04

(Ordfører)

Johs. Poulsen (RV):

Lad mig indledningsvis sige, at bemærkningerne om en mulig opdeling af lovforslaget i to dele synes vi er relevante betragtninger, og vi vil

også anbefale ministeren, at hun overvejer at lave en sådan opdeling. Der er ikke nogen logisk sammenhæng mellem de to elementer, og når der fra mindst et af partierne er ønske om, at man eventuelt vil forholde sig positivt til den ene del og måske mindre positivt til den anden del, så synes vi, det er en overvejelse værd at give denne mulighed, uanset hvad man ellers måtte mene.

Det fremsatte forslag er, som det jo allerede er sagt, en genfremsættelse, men det ændrer jo ikke på, at man stadig væk opererer med to indholdsmæssige dele, som vi i al fald finder stærkt problematiske, og vi mener, at der er god grund til, at vi i udvalget kommer i dybden med begge elementer i lovforslaget.

Når vi synes, at de er problematiske, hænger det jo sammen med, at det, man lægger op til i den første del, nemlig beregning af kontroludbud, er en bemyndigelse, en ganske vidtgående bemyndigelse, til ministeren, som man efterfølgende kan udfylde, uden at Folketinget har indflydelse på, hvordan en sådan bemyndigelse vil komme til at se ud rent indholdsmæssigt, og hvad den vil betyde.

Derfor har vi under alle omstændigheder i udvalgsarbejdet brug for at få afdækket meget minutøst, hvorvidt det her vil give anledning til, at man faktisk får større papirvælde end det modsatte.

Vi er bange for, at det forholder sig sådan, og vi tror, at det, det tegner til på det her område, er, at man får yderligere regler, som man skal forholde sig til i kommunerne, og dermed yderligere regler og statsstyring, som man jo ellers i skåltalerne har sagt er noget at det, skal væk.

Når vi har den frygt, er den jo ikke taget ud af den blå luft, så er den taget ud fra den forhistorie, vi kender. Sporene skræmmer så at sige.

Hvis man tager spørgsmålet om frit valg-ordningen på hjemmeplejeområdet, så er situationen jo den samme, som da man i begyndelsen af den første Fogh Rasmussen-regerings tid lagde op til regler på det her område og fra centralt hold, fra Christiansborgs side, ville gennemføre frit valg i kommunerne; det medførte et kolossalt bureaukrati og et kolossalt pengeforbrug på at flytte papirer og på at opbygge afrapporteringer og regler og alt muligt andet, som skulle være styrende for, hvordan man skulle lave frit valg. Det var jo i en situation, hvor man vel at mærke i en række kommuner havde gennemført frit valg – man havde gennemført frit valg, styret af kommunalbestyrelserne selv, og som fun-

gerede udmærket. Både de, der bød på opgaven, var tilfredse med det, de ældre, som fik muligheden, var tilfredse med det, og de kommuner, som gennemførte frit valg, var tilfredse med det. Alligevel besluttede man i den her sal, at man nu skulle lave regler for området, og efterfølgende har det været en stor del af det, der også den dag i dag martrer hele hjemmeplejeområdet med regelstyring og mistillid. Det synes vi er et stort problem.

Hvis man på det her område i virkeligheden er på vej til at lave noget af det samme – og det kan vi jo ikke se, eftersom det er en bemyndigelse til ministeren – så giver det altså kun yderligere problemer i forhold til det, som kommunerne godt kan håndtere allerede i dag, nemlig udbud af opgaver der, hvor de synes det er fornuftigt, og en sammenligning med, om de selv er konkurrencedygtige på området. For som jeg nævnte i spørgsmålet til hr. Hans Kristian Skibby, så er det en opgave, som kommunerne håndterer på udmærket vis i dag. Man behøver ikke at få trukket yderligere regler eller formkrav ned over hovedet om, lige præcist hvordan det skal foregå ud i alleryderste detalje.

Så vi har en stor frygt for, at man her trasker videre i de spor, man lagde ud i forbindelse med frit valg-ordningen, som medførte et kolossalt bureaukrati og er udtryk for mistillid.

Den anden del er forslaget, som handler om Skanderborgforsøget, er vi også stærkt skeptiske over for. Det hænger ikke sammen med, at vi ikke synes, at den helt overordnede idé om, at kommunerne skal have større frihed til at vælge forskellige former, også styreformer, grundlæggende er god. Men det hænger sammen med, at man stort set ikke har evalueret Skanderborgforsøget og derfor ikke har en fælles viden om, hvorvidt det så er den her mulighed, der skal gives overalt. Og når vi også er en smule skeptiske der, så hænger det sammen med, at man er inde at røre ved noget helt fundamentalt i den demokratiske sikring, som er indbygget i den kommunale styrelseslov.

Som det allerede er sagt af en anden ordfører, så er der tale om, at man lægger nogle af beslutningsprocesserne ud i et led, som er et embedsmandsled, et brugerled, hvor der i al fald ikke er den samme mulighed for indsigt, der er ikke den samme mulighed for, at offentligheden har indsigt i, hvad der foregår, og der er for den sags skyld heller ikke den samme demokratiske legalitet, som ligger i kommunalbestyrelsen, hvor vi dog må sige, at kommunalbestyrelsesmedlem-

merne har et legalt afsæt i deres mandat, i og med de er blevet valgt. Lægger man fundamentale beslutninger væk fra kommunalbestyrelsen og ud hos andre led, som ikke kan kigges over skulderen, så er der risiko for, at man også på den måde svækker demokratiet.

Vi så gerne, at man havde en meget mere omfattende evaluering af Skanderborgforsøget, før man åbnede op for det som en generel mulighed, som man blot kan indføre i kommunalbestyrelserne.

Kl. 11:09

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Britta Schall Holberg.

Kl. 11:09

Britta Schall Holberg (V):

Det er mærkværdigt at høre, at den radikale ordfører ikke går ind for den decentralisering, som ligger i lovforslaget; det undrer mig utrolig meget.

Jeg vil spørge, om ordføreren synes, at det er betryggende for borgerne, at vi i de her år oplever, at kommunerne, til trods for at de er blevet større og skulle være blevet bedre til at give opgaver fra sig – og de klager over, at de har rigeligt at gøre – trækker opgaver hjem, og at det sker på et grundlag, som ikke gør det muligt reelt at vurdere, om de opgaver, der tages hjem, faktisk kan løses bedre og billigere i kommunerne. Synes ordføreren ikke, at det er betænkeligt?

Kl. 11:10

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:10

Johs. Poulsen (RV):

Nej. Det er naturligvis kommunalbestyrelsen, som skal stå til ansvar for det over for de borgere og de samarbejdspartnere, som de har, og de må tage diskussionen med dem, som det vedrører. Det er ikke Folketingets opgave at blande sig detaljeret i, hvordan det samspil skal foregå.

Jeg undrer mig i og for sig over, at det gode gamle kommunale parti, Venstre, har den tilgang til det her område, at nu skal vi nok bestemme herindefra, hvordan man lige præcis skal indrette sig i kommunerne også i det samspil. Jeg havde egentlig en forventning om, hvis jeg må spille bolden tilbage, at Venstre netop havde den helt grundlæggende tillid, der tilsagde, at det kunne kommunerne sagtens håndtere. De håndterer det allerede.

Formanden:

Fru Britta Schall Holberg.

Kl. 11:10

Kl. 11:10

Britta Schall Holberg (V):

Nu ved ordføreren jo udmærket godt, at det her har været et problem i en lang række år, og at det har været ufattelig vanskeligt for kommunerne at lave et reelt sammenligningsgrundlag i forhold til de private udbydere. Jeg har været indenrigsminister engang, hvor vi drøftede nøjagtig det samme, og det viser sig åbenbart, at selv om man har prøvet at lave flere og flere ordninger, for at der skulle være denne gennemsigthed, har det ikke været muligt.

Derfor synes jeg, at ordføreren skulle anerkende, at man her giver kommunerne et redskab – og der er ikke tale om kontrol – for at de kan foretage den afvejning. For det kunne rent faktisk også være til fordel for kommunerne at sige: Nu skal I bare høre, kære borgere, vi kan altså gøre det billigere og bedre, for vi har et sammenligningsgrundlag.

Kl. 11:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:11

Johs. Poulsen (RV):

Jamen jeg er slet ikke enig i præmissen. Det er ikke vanskeligt for kommunerne at håndtere den her opgave. Kommunerne vælger i stort omfang på de områder, hvor det er relevant, at lægge opgaver ud, og man har et udmærket sammenligningsgrundlag med hensyn til, om man selv er i stand til at varetage opgaven tilfredsstillende – også på den prismæssige indikator, således at man kan vælge ud fra det element. Så jeg er fuldstændig uenig i præmissen.

Det her er udtryk for den tankegang, der også lå bag regeringspartierne tilgang til frit valgordningen, nemlig at man herindefra i meget detaljeret omfang vil bestemme, hvordan alle processerne skal foregå. Det er der hidtil ikke kommet noget som helst godt ud af.

Kl. 11:12

Formanden:

Tak til hr. Johs. Poulsen. Den næste ordfører er hr. Anders Samuelsen.

Kl. 11:12

(Ordfører)**Anders Samuelsen (NY):**

Tre rimelig korte bemærkninger til forslaget:

Først vil jeg sige, at jeg har hørt flere efterlyse, at man eventuelt delte lovforslaget op i to dele.

Der har, som jeg husker det, været en tradition i Folketinget for, at man i hvert fald gerne vil lytte, hvis der er nogen, der har det problem, at de egentlig godt kan stemme for en del af lovforslaget, men ikke en anden del. Man kan løse deres dilemma ved at dele lovforslaget op i to dele, og det synes jeg at ministeren skal tage med som en overvejelse.

Med hensyn til den del, der vedrører KL-aftalen, så ligger der jo en aftale med KL, og derfor synes jeg også, at vi fra Folketingets side skal bakke op om den, også selv om det selvfølgelig er på et område, som er kompliceret. På den ene side vil vi gerne sikre, at vi får ydelserne så billigt som muligt, og på den anden side kan det jo medføre en øget bureaukratisering. Men det er et spørgsmål helt for sig selv, og det er måske også noget af det, vi kan tage op i forbindelse med kvalitetsreformforhandlingerne.

Endelig er der den sidste del, Skanderborg-modellen, som vi kan bakke op om. Vi synes, det er fint, at flere kommuner får mulighed for at arrangere sig på den måde, som de synes er bedst, og som sikrer dem den bedste service over for borgerne.

Kl. 11:13

Formanden:

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 11:13

Line Barfod (EL):

Nu er det jo første gang, vi har mulighed for at diskutere kommunalpolitik med Ny Alliance, og derfor vil jeg gerne høre Ny Alliances helt principielle holdning til det, som jo ligger til grund for en stor del af det her lovforslag, nemlig det krav, som regeringen og Dansk Folkeparti har gennemført over for kommunerne, om, at mindst 25 pct. af den kommunale drift skal konkurrenceudsættes med henblik på at få så meget privatisering som muligt. Støtter Ny Alliance det krav?

Kl. 11:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:14

Anders Samuelsen (NY):

Ja, Ny Alliance støtter helt klart, at der kommer stor åbenhed omkring den måde, der bliver leveret offentlige ydelser på, og det betyder selvfølgelig også, at man skal være villig til at tjekke op på, om der er nogen, der kan gøre det billigere og smartere. Jeg tror sådan set, at det på en masse områder er kommunerne, som er bedst til at levere varen.

Jeg nævnte også i mit første indlæg, at det selvfølgelig er et dilemma, fordi man dermed risikerer at øge byrden af regler og kontrol i forbindelse med de udbud. Men grundlæggende er vi positivt indstillet over for, at der skal være den her mulighed og også det krav.

Kl. 11:14

Formanden:

Fru Line Barfod for en sidste bemærkning.

Kl. 11:14

Line Barfod (EL):

Gælder det alle områder? Altså, den kommunale drift består jo af mange ting. Der er den lille del af driften, der vedrører kloaker og veje og sådan noget, som hr. Hans Kristian Skibby taler om, men den store del af den kommunale drift er jo ældrepleje, børnepasning, folkeskole og det sociale område, hvor man skal tage sig af handicappede, folk, der har et misbrug osv. Er det også Ny Alliances ønske, at alle disse områder skal betragtes ud fra, at det skal være et marked, at man skal kunne tjene penge, og at det handler om, at det skal drives som virksomheder, frem for at handle om omsorg?

Kl. 11:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:15

Anders Samuelsen (NY):

Nu behøver det jo ikke nødvendigvis at være en situation, hvor målet er at tjene penge på det. Det er også at åbne op for, at selvejende institutioner og andre kan komme ind på et område og måske yde en bedre service end den, der kan ydes i kommunalt regi, fordi de måske har en specialviden på specifikke områder, som man ikke kan sidde med i den enkelte kommune, men hvor man tværtimod kan sidde med et bredere udsyn.

Jeg vil gentage, at generelt er vores indgang til det her, at vi ikke er så bange. Hvis man giver tilstrækkelige frihedsgrader til kommunerne og mulighed for at lave opgavevaretagelse på så mange, varierede måder som overhovedet muligt, er vi også sikre på, at kommunerne vil komme ud som vindere langt de fleste gange.

Kl. 11:16

Formanden:

Hr. Johs. Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:16

Johs. Poulsen (RV):

Jeg har hørt, hvad Ny Alliance har sagt ikke mindst om bureaukrati og statslig styring i forhold til kommunerne, både i generelle udsagn

og i vores politiske debat i almindelighed i valgkampen. Derfor går jeg ud fra, at også Ny Alliance synes, det er vigtigt, at vi i udvalget får belyst, hvorvidt nye kontrolbestemmelser om udbud vil give anledning til, at man får mere bureaukrati og mere styring, eller om man opnår det, der så at sige på overskriftsniveau er målet med det. Det synes jeg vi har brug for at få belyst, og jeg vil gerne spørge, om ikke Ny Alliance vil være med til at sørge for, at det bliver grundigt belyst, inden vi går til anden og tredje behandling. Det er den ene ting.

Den anden ting er så egentlig det, som jeg måske primært vil spørge om, nemlig Skanderborgforsøget. Den kommunale styrelseslov er jo udviklet gennem mange årtier og har en række grundelementer i sig, som er vigtige, bl.a. mindretalsbeskyttelse og muligheden for, at offentligheden har indsigt i det, som foregår i kommunalbestyrelsen. Mener Ny Alliance ikke, at der kan være en principiel risiko for, at man ved at brede en styringsmetode, som vi i øvrigt ikke engang har evalueret ordentligt, generelt ud risikerer at smide nogle af de elementer ud med badevandet, så at sige?

Kl. 11:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:17

Anders Samuelson (NY):

Ganske kort til det sidste: Nej, det er jeg ikke specielt bekymret for. Det, jeg kan være bekymret for, er, at man låser kommunerne fast i en bestemt model og ikke giver dem mulighed for at benytte sig af andre modeller. Fra min tid i Det Radikale Venstre kan jeg huske, at Holbæk Kommune i høj grad var eksperimenterende på området og havde stor, stor succes med det. Jeg synes, at vi skal give plads til så meget som muligt af den del.

Til den første del af spørgsmålet, om vi skal have grundigt belyst, i hvor høj grad det her kan føre til yderligere bureaukrati osv., vil jeg sige, at selvfølgelig skal vi det, og derfor nævnte jeg det også i min indledende ordførertale. Jeg nævnte også, at vi skulle tage det op i forbindelse med kvalitetsreformforhandlingerne.

Kl. 11:18

Formanden:

Hr. Johs. Poulsen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 11:18

Johs. Poulsen (RV):

Jeg går ud fra, at elementer som offentlig indsigt i beslutningsprocesserne i en kommunalbesty-

relse og det at have demokratisk legalitet dog er helt grundlæggende forhold, der betyder noget. Hvis man nu forestillede sig, at man fik en ny generel bestemmelse om, at alle blot kunne indføre Skanderborgmodellen, og hvis man forestillede sig, at det skete over en bred kam, ville det så ikke anfægte lige nøjagtig principperne om muligheden for offentlig indsigt i beslutningsprocessen og fjerne beslutningsretten i en række situationer, ikke mindst i mindretalsituationer, for dem, der rent faktisk har en demokratisk legalitet til at træffe beslutningerne, og flytte den over til andre, som så at sige ikke er valgt?

Kl. 11:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:18

Anders Samuelson (NY):

Nej, det mener jeg ikke, og hvis problemet virkelig skulle opstå i det skrækscenarie, som den radikale ordfører spørger ind til, er jeg sikker på, at Folketinget selvfølgelig ville forholde sig til det igen. Men jeg mener ikke grundlæggende, at det er et problem.

Kl. 11:19

Formanden:

Tak til hr. Anders Samuelson. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 11:19

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Først vil jeg med hensyn til spørgsmålet om opdeling af lovforslaget sige, at hvis nogen ønsker en opdeling, så synes vi, at det er rimelig demokratisk, at de så kan få det. Vi vil stemme imod begge dele af lovforslaget, hvis det bliver opdelt, men vi synes, at det er rimeligt at få det opdelt, når der er et ønske om det.

Med hensyn til indholdet i forslaget vil jeg først lige kort sige om Skanderborgmodellen, at vi er enige i den kritik, der også har været fremført af andre ordførere her. Vi synes, det er en model, om hvilken man kan sige, at mange af plusordene jo lyder godt, men når man så ser på det reelle indhold, er der altså tale om, at der åbnes for, at der i den grad kan styres ved hjælp af resultatkontrakter, bommodel osv. og også det, der ligger i regeringens kvalitetsreformer.

I stedet for at have en demokratisk styring, hvor borgerne vælger et byråd, hvor man har åbne debatter i byrådsalen og åbent kan diskutere, hvad der skal foregå, skal tingene ind og ligge i lukkede kontrakter, som der ikke nødvendigvis er offentlig indsigt i, fordi en del af det så

også vil være resultatkontrakter med ansatte direktører osv., som vi også har set det på det statslige område, og så forsvinder en stor del af offentlighedens indsigt, når man går over til den form for styring. Så det er vi klart imod, og i øvrigt savner vi også, at der kommer en ordentlig evaluering af, hvad den form for styring har betydning, og hvad Skanderborgmodellen har betydet.

Så er der den anden del, som handler om hele ideen om, at man skal konkurrenceudsætte, at man skal have så meget udbud som muligt, at alting på det offentlige område skal styres, som om det var virksomheder. Det er vi imod. Vi mener, at der er en række områder, som ikke skal styres som virksomheder, men som skal styres ud fra, at det at tage sig af børn, ældre, socialt udsatte osv. hverken kan sammenlignes med en pølsefabrik eller med at lave veje og kloakker. Det er et fundamentalt andet område.

Dertil kommer så, at hvis man er interesseret i, at vi skal have mangfoldighed både i opgaveløsningen og i forskellige virksomheder i Danmark, så er det den helt forkerte vej at gå. Det, vi kan se, er, at den måde, man styrer på, fører til voldsom monopoldannelse; det fører til, at monopoler kan gå ind og underbyde både de offentlige institutioner og de små og mellemstore virksomheder på området, kan få opgaven, hvorefter de udraderer de andre, og så står monopolerne tilbage og kan hæve priserne, som de vil.

Så hvis man ønsker, at vi i Danmark også fremover skal have en mangfoldighed af muligheder for at løse tingene inden for offentlige institutioner, både inden for selvstyrende institutioner og også inden for små og mellemstore virksomheder, så er det den helt forkerte vej at gå. Den mulighed, man giver her, det, regeringen går efter, er at få så mange monopoler som muligt og støtte de store virksomheder. Det synes jeg så bare at regeringen skulle sige åbent.

Hvad angår mangfoldighed, har flere af ordførerne, når jeg har spurgt dem, så peget på muligheden for selvejende institutioner osv. Den mulighed har man jo også uden de her tiltag. Hele den mangfoldighed, vi har på børnehaverområdet, hvor omkring halvdelen af alle vores dagtilbud ikke er kommunale, men er selvejende, foreningsejede eller andet, er jo netop ikke opstået ved, at man har lavet konkurrenceudsættelse og har styret det hele som virksomheder. Det er opstået ved, at der har været engagerede forældre, pædagoger osv., der har skabt

forskellige muligheder, ud fra at de ønskede at prøve nogle andre ting af.

Hvis det er den vej, man vil gå, så er det nogle helt andre redskaber, man skal bruge, end at styre det offentlige, som om det hele er små virksomheder og det gælder om at fremme de store monopoler.

Kl. 11:22

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger. Først er det fru Britta Schall Holberg.

Kl. 11:23

Britta Schall Holberg (V):

Ser fru Line Barfod mon ikke spøgelse ved højlys dag? Der er jo faktisk mulighed for, at noget af det udbud kan deles op, sådan at også mindre virksomheder kan byde på det. Der er jo ikke tale om, at der er nogen monopoldannelse her eller noget som helst. Det må da i hvert fald være op til kommunalbestyrelsen selv at finde ud af, hvordan de vil dele det op.

Det andet er, at jeg ikke kan forstå fru Line Barfods udtalelser om den her ordning med at uddelegere. Der er jo tale om en delegering fra kommunalbestyrelsen og helt ud til det yderste led, altså ud til den enkelte leder af institutionen, ud til den enkelte medarbejder. Har fru Line Barfod dog ingen forståelse for, at der ligger en kvalitet, også en arbejdsmæssig kvalitet, for ledere og medarbejdere i at få en sådan kompetence?

Kl. 11:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:23

Line Barfod (EL):

Først vil jeg kort sige om monopoler, at det jo er de store virksomheder, der har muligheden for at gå ind og underbyde; det er de store virksomheder, der har muligheden for at have konsulenter, der kan gå ind og lave de bud, der skal til, søge alle de mange mærkelige puljer osv., som regeringen opretter. Så derfor er den realitet, vi har set, at det i høj grad er de store virksomheder, der har muligheden for at sætte sig på udbuddene. Og det underbygges jo så nu af den statslige indkøbsaftale, hvor man vælger nogle få, store firmaer ud som dem, der så skal have monopole på at levere, hvad enten det er kuglepennene, konsulentydelser eller andet.

Med hensyn til delegering går vi varmt ind for, at man laver selvforvaltning, hvor man i høj grad selv får lov til at styre, medarbejdere og borgere sammen. Men vi oplever bare ikke, at

det er det, resultatstyringen med resultatkontrakter osv. går ud på, tværtimod.

Kl. 11:24

Formanden:

Den næste er hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 11:24

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg noterede mig med stor interesse fru Line Barfods kommentar, nemlig at hvis vi ikke passer på, vil vi inden ganske længe jo opleve, at det kun vil være store, jeg havde nær sagt multinationale virksomheder, som vil stå for alt det her. Det vil være monopollignende vilkår, og så vil priserne ellers blive skruet op. Det var i hvert fald klar tale fra ordførerens side.

Men der vil jeg så gerne spørge ordføreren, om ikke man lever lidt i en, jeg vil ikke sige drømmeverden, men så i en mareridtsverden, for de mennesker og de virksomheder, der typisk kan drage fordel af det her, er jo ikke Coca Cola og A.P. Møller. Nej, det er faktisk den lille hjemmegående husmor, som måske gerne vil prøve at være selvstændig med et rengøringsfirma; det er måske også hende, der vil prøve at lave en privat dagpleje; og det kan også være en, der gerne vil slå sig ned som privat entreprenør og lave kloakrenovering for en kommune osv. og give bud på nogle mindre entrepriser.

Der er altså langt fra den her type virksomheder og så op til A.P. Møller. Så jeg vil gerne spørge ordføreren, om det ikke er noget, ordføreren har misforstået.

Kl. 11:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:25

Line Barfod (EL):

Nej, jeg har kigget på virkeligheden. Privat dagpleje, den mulighed har man, men det bliver i den grad nu undergravet af de regler og den økonomi, som regeringen og Dansk Folkeparti har gennemført, og som betyder, at rigtig mange kommuner laver 100-børns-institutioner og op-siger aftalerne med deres dagplejere eller pålægger dem med den nye lov, som Dansk Folkeparti har stemt for, at de skal have fem børn at tage sig af, hvad mange dagplejere ikke kan holde til.

Så er der den lille hjemmegående husmor, der kan lave et rengøringsfirma. Det var det, man gav mulighed for med hjemmeserviceordningen. Det gav rigtig mange mulighed for, at de kunne få et firma, at de kunne komme til at ar-

bejde hvidt stedet for at arbejde sort. Den ordning gik regeringen og Dansk Folkeparti ind og fjernede.

Det, man gør med de her udbud, er, at man i høj grad giver de store virksomheder mulighed for at gå ind og underbyde og lave aftalerne. Det er det, vi ser på busområdet og på en række andre områder: Det er de store firmaer, der kan underbyde, og når de så har haft det et stykke tid, skruer de priserne op, og så er der ikke nogen andre, som kan udfordre dem med hensyn til at få priserne længere ned, og der er ikke længere de offentligt ansatte, fordi man har nedlagt hele den afdeling.

Vi så det senest her i forbindelse med Tetra, som er det landsdækkende kommunikationsnet for hele brandvæsenet og politiet osv. Der gik man også ind og smadrede de danske virksomheder, der var og arbejdede på området, fordi man gav det hele til et monopol. Så hvis man ser på, hvad det er for en virkelighed, vi oplever i Danmark, fremmer den politik, som regeringen og Dansk Folkeparti fører, i høj grad monopoler frem for små og mellemstore virksomheder.

Kl. 11:27

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby for en sidste bemærkning.

Kl. 11:27

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes, det er utrolig interessant, at fru Line Barfod eksempelvis nævner de private dagplejere, som jo faktisk er et område, hvor der har været en stor stigning i antallet af private virksomheder. Jeg læste en artikel for ikke så længe siden om en, og det var om en, der havde valgt kun at have tre børn i pleje, hvoraf det ene var hendes eget. Vedkommende, som i øvrigt er uddannet pædagog, siger, at det faktisk var alle tiders med den her type af fleksibel dagpasning, fordi man har mulighed for både at tilgodese sit eget barn og det, at andre kan få en institutionsplads, hvor der er en mindre normering end den, man typisk har i kommunens regi.

Så jeg synes, det er lidt underligt, at man så skal opleve Enhedslistens ordfører stå og tale imod, at vi har tilbuddene om privat dagpleje, når det faktisk er noget, som forældrene efter-spørger.

Kl. 11:28

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:28

Line Barfod (EL):

Jeg talte netop for dagplejeordninger. Vi har haft dagpleje i masser, masser af år, men dagplejerne forsvinder nu rigtig mange steder. Det, som Hans Kristian Skibby taler om, er ikke dagpleje, men de ordninger, hvor forældre kan få penge til at passe deres eget barn og eventuelt passe nogle andre forældres børn også. Det er noget fuldstændig andet end dagpleje. Det er kun i den korte periode, hvor ens eget barn skal passes.

De andre dagplejere er dem, der er regulerede i lov om dagtilbud, og som nu med det, som regeringen og Dansk Folkeparti har gennemført, kan risikere at blive pålagt, at de skal have fem børn – nogle gange også fem børn under 2 år. Jeg ved ikke, om hr. Hans Kristian Skibby nogen sinde har prøvet at skulle håndtere fem børn under 2 år en hel dag. Det er ikke særlig nemt, og det får rigtig mange til at holde op. I forvejen har de en 48-timers arbejdsuge og har ikke nogen særlig god løn, så de nye krav, der er gennemført, får rigtig mange til at holde op. Samtidig går rigtig mange kommuner ind og laver 100-børns-institutioner, så forældrene får svært ved nu at have det valg mellem, om de vil have et lille sted til deres barn eller de vil acceptere det store tilbud.

Kl. 11:29

Formanden:

Og så er det hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 11:29

Mike Legarth (KF):

Nu kommer det sikkert ikke bag på mange, at jeg som konservativ stort set er uenig i hele argumentationen fra fru Line Barfod, men lad mig forholde mig alene til konkurrenceudsættelsen. Der forstår jeg simpelt hen ikke argumentationen. Formålet med det her er at øge konkurrencen mellem det private og det offentlige; det er overhovedet ikke for at privatisere mere, men for at sikre, at kommunerne og borgerne får mest muligt for pengene.

Så taler fru Line Barfod om monopoler, men det er jo netop de offentlige monopoler, fru Line Barfod beskytter, og det er jo det, vi nu forsøger at udfordre, sådan at borgerne ikke betaler alt, alt for meget for de serviceydelser, kommunerne leverer. Så det er jo i virkeligheden fuldstændig modsat.

Kl. 11:29

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:30

Line Barfod (EL):

Det er muligt, at hr. Mike Legarth og Konservative har den opfattelse, at man betaler alt for meget i dag. Så skal man jo overveje: Hvad er det, der koster alt for meget? Er det, fordi man synes, at de offentligt ansattes løn er for høj? Det synspunkt kan man jo have. Jeg tror, at rigtig mange offentligt ansatte og også rigtig mange andre end de offentligt ansatte selv synes, at mange har en alt for lav løn. Så kan man sige, at de arbejder for lidt. Det tror jeg også at man ville få meget svært ved at få opbakning til fra dem, der ser, hvor hurtigt rigtig mange af de offentligt ansatte løber. En stor del af dem har vagtplaner, hvor der ikke engang er indlagt tid til en tissepause. Der er hjemmehjælperne, der må sige nej til en kop kaffe, fordi de ikke har tid til at drikke den, men også fordi de overhovedet ikke har tid til at gå på toiletet bagefter. Så jeg har svært ved at se, at man seriøst kan mene, at de løber for langsomt.

Så er spørgsmålet: Hvor er det så, man kan gå ind og få pengene henne? Det er rigtigt, at hvis man lod være med at have alt det bureaukrati, man har i dag, så ville man kunne hente rigtig meget, men det er altså regeringen, der fastholder, at der skal være alt det bureaukrati.

Kl. 11:30

Formanden:

Hr. Mike Legarth for en sidste bemærkning.

Kl. 11:31

Mike Legarth (KF):

Jeg mener ikke, det er korrekt, når fru Line Barfod siger, at det er regeringen, der er årsag til, at administration og ledelse sluger en meget stor del af de kommunale budgetter. Tværtimod forsøger vi jo af al magt at minimere den udgift.

Jeg forholder mig ikke til, om de kommunalt ansatte, regionalt ansatte og statsligt ansatte løber stærkt eller ikke løber stærkt, jeg ved bare, at man nogle gange kan arbejde smartere, hurtigere og nemmere, og hvis man aldrig bliver udfordret og der aldrig er en eller anden form for konkurrenceituation, sådan at man bliver nødt til at tage sin arbejdsmetode op til revision, så får vi skabt et monopol. Og når vi så ikke engang, når vi sammenligner tilbuddene, er sikre på, at vi sammenligner æbler med æbler og ikke æbler med bananer, så får vi selvfølgelig aldrig brudt det monopol.

Det er det, vi gerne vil gøre nu: sikre, at borgerne får mest muligt for deres penge.

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:31

uden videre kan regne med at ansætte flere offentligt ansatte, og det er jo heller ikke nødvendigvis den vej, vi skal gå. Men det at udnytte de ressourcer, der er, handler jo heller ikke bare om, at folk skal løbe hurtigere. Det lå også lidt i det, fru Line Barfod sagde. Det drejer sig hele tiden om også at tilrettelægge arbejdet bedre, udnytte de tekniske og forskellige andre muligheder, man har, til at få løst opgaverne bedre i den offentlige sektor.

Line Barfod (EL):

Nu kommer vi pr. definition ikke til at kunne sammenligne æbler med æbler, fordi kommunerne stadig væk har forpligtelsen til at sikre, at borgerne får hjælp. Kommunen skal have et beredskab til, når det private firma går konkurs – som vi ser at det sker indimellem – at kunne levere hjemmehjælpen med det samme, så der ikke er ældre, der ikke kommer i seng eller ikke får tøj på eller ikke kommer på toiletet, eller hvad det er for en hjælp, de skal have. Så pr. definition er der ikke lige vilkår.

Det andet er så spørgsmålet om, hvem det er, der pålægger bureaukratiet. Det er regeringen, som kræver, at der skal være det bureaukati, og som ikke vil gå med til, at der kan være selvforvaltning.

Der har jo været masser af forsøg, også før man begyndte på hele det her med konkurrenceudsættelse, hvor buschaufførerne f.eks. har fået lov til at tilrettelægge deres egne vagtplaner og har kunnet gøre det langt bedre. Vejle Sygehus er blevet fremhævet mange gange, og der har personalet selv kunnet gå ind og lave en ændret måde at tilrettelægge deres arbejde på. Der er steder, hvor social- og sundhedshjælper og -assistenter selv tilrettelægger deres arbejde sammen med de ældre, og det fungerer meget, meget bedre, end hvis de skal overholde lovgivningen om, at alting skal måles i minutter.

Men det kræver altså, at man har nogle kommunalbestyrelser, der tør sige ja til, at man ikke følger den lovgivning, som regeringen og Dansk Folkeparti har vedtaget.

Kl. 11:33

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Så er det velfærdsministeren.

Kl. 11:33

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Lovforslaget, vi her har behandlet, drejer sig i virkeligheden om en meget fundamental udfordring, vi står over for i det danske samfund. Som også flere af ordførerne har været inde på, drejer det sig om: Hvordan får vi den offentlige sektor til at fungere endnu bedre, end den gør i dag? Hvordan får vi noget mere for de mange, mange penge, vi bruger på offentlig service?

En af de udfordringer, vi står over for, er at få mere velfærd for pengene. Vi kan se, at vi ikke

For at det kan ske, er der nogle forskellige instrumenter, man kan tage i brug. Det ene er, at man får flere aktører på banen, men for, at det kan ske, skal der være en sikkerhed for, at der er en klar og gennemsigtig prisfastsættelse; at når man påtager sig at løse en opgave, skal man vide, at de penge, man får for det, også dækker den opgave, man skal udføre. For at få en sikkerhed for det skal det være gennemsigtigt, hvad det offentlige selv bruger på opgaven. Så i stedet for at have 98 forskellige udgaver af sådan en prisfastsættelse er det, at lovforslaget her indebærer, at kommunerne har nogle fælles retningslinjer, der skal gælde for alle. Det har betydning, hvis en kommune f.eks. ønsker at gå ind og byde på en opgave, der er sat i udbyd. Når de retningslinjer skal lægges fast – og der er jo allerede nogle stikord i lovforslaget til det – vil dem, det omhandler, også kommunerne, blive taget med på råd, og så vil man i fællesskab og i åbenhed fastlægge retningslinjerne. De vil i øvrigt læne sig op af de vejledende retningslinjer, der allerede er i dag.

Det ene instrument var altså at have flere aktører. Det andet instrument er at få lavet nogle klare aftaler med aktørerne, også selv om der så at sige kun er kommunens egne leverandører, for det er efter min mening – og det er det, der ligger i lovforslaget – vejen til at give en større frihed ude i den enkelte institution eller til den enkelte leverandør, udfører, enhed. Hvis der ikke er en sådan klar aftale med dem, der skal levere en opgave, er man jo tilbøjelig til hele tiden at gå og blande sig i detaljerne.

Man kan f.eks. se det i dag, hvor der er en meget ulykkelig sag om to piger i Tønder, der er anbragt uden for hjemmet, hvor der er en institution til debat, fordi man ikke rigtig ved, om den løser sine opgaver godt nok. Efter min bedste mening er det ét eksempel på, hvordan man ikke har fået lavet tilstrækkelig klare retningslinjer og tilstrækkelig klare regler for, hvordan en institution skal fungere. Man kunne nævne mange andre eksempler. En af vejene er at sørge

for, at man har en klar aftale med de leverandører, der skal udføre en opgave, og det er det, der bl.a. ligger i Skanderborgmodellen.

Jeg vil gerne sige tak til de partier, der har støttet forslaget: Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, i store træk Ny Alliance og sådan lidt ad vejen Socialdemokraterne.

Der er blevet efterlyst flere ting, man gerne vil nærmere ind på, og det er jeg helt på det rene med, og som det også er blevet sagt fra flere sider, er det noget af det, der skal ske i udvalget. Jeg er også helt med på, at vi bistår med at indhente oplysninger fra de kommuner, der har brugt Skanderborgmodellen, om, hvilke erfaringer man har gjort sig der – og selvfølgelig også alle andre spørgsmål, der måtte trænge sig på.

Med hensyn til at dele lovforslaget op er det fuldstændig rigtigt, at vi har en tradition for det, men det er klart, at det selvfølgelig må forudsætte, at de, der ønsker at få det delt op, eller i hvert fald et flertal går ind og siger, at de vil have delt det op, fordi de gerne vil støtte den ene del af forslaget. Der synes jeg, at hr. Rasmus Prehn fra Socialdemokraterne kom med nogle ret vidtgående meldinger om, hvad der skulle laves om, altså at det skulle være kvalificeret flertal, hvad der jo er ret vidtgående og temmelig utraditionelt i denne sammenhæng. Derfor vil jeg sige, at vi lige må vi se, hvordan udvalgsarbejdet skrider frem, før vi overhovedet bevæger os ind i den problemstilling med at dele lovforslaget op.

Kl. 11:38

Formanden:

Hr. Johs. Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:38

Johs. Poulsen (RV):

Tak for det. Den såkaldte frit valg-ordning på hjemmeplejeområdet har jo som enkeltstående tiltag været det mest bureaukratiske og det mest mistillidsskabende og det mest bureaukratiske element, man i kommunerne lider under. Kommunerne var, inden man herindefra besluttede frit valg-ordningen, i stand til at lave frit valg-ordninger, der fungerede udmærket og til alles tilfredshed. Først efter at ordningen herfra blev indført, fik man stærkt fordyrende, bureaukratiske elementer indbygget. Vores bekymring er jo – og jeg har hverken sagt ja eller nej til den første del af lovforslaget – at man er på vej til at gøre det samme på et felt, som udmærket løses af kommunerne i dag. Er det slet ikke en bekymring, ministeren kan forstå?

Kl. 11:39

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:39

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Nej, men den debat, der jo er, om, hvorvidt vi har for mange regler og for mange krav om dokumentation, er jo samtidig reel nok, og derfor går den proces, der er i gang i øjeblikket, jo ud på, at regeringen får en lang række meldinger ude fra kommunerne. Vi har selv bedt kommunerne om at komme med en beskrivelse af alle de steder, hvor de synes, der kan være færre regler og færre krav om dokumentation, og det gælder både for de ansatte og for borgerne. Så ser vi på beskrivelserne i fællesskab.

Min vurdering er, at en del af de overflødige regler, der er, i vidt omfang, måske i betydeligt omfang, stammer fra kommunerne selv, så der er al mulig grund til at sætte sig ned og kigge på tingene i fællesskab. Det er bestemt ikke sikkert, at de overflødige regler, der er, kan føres tilbage til lovgivningen, men jeg er helt med på, at vi laver den proces.

Kl. 11:40

Formanden:

Hr. Johs. Poulsen for en sidste bemærkning.

Kl. 11:40

Johs. Poulsen (RV):

Det er ikke rart at høre, at der slet ikke er forståelse for den indgangsvinkel hos ministeren, og jeg synes egentlig også, det er lidt kedeligt at høre fra ministeren, som er minister for kommunerne, at det nok er kommunernes egen skyld, og at ministeren slet ikke kan forstå, hvad der rent faktisk er foregået de sidste mange år. Selv statsministeren har under valgkampen taget afstand fra regeringens egen politik på det her bureaukratiområde, og måske kan ministeren så også gøre det.

I samme boldgade er det jo sådan, at med hensyn til bemyndigelsen til at udstede sådanne nye regler er der høringssvar, hvor bl.a. LO, Organisationen af offentligt Ansatte, KTO, FIF og andre udtaler sig imod forslaget. Nogle af dem siger i deres høringssvar, at en sådan vidtgående beføjelse til detailstyring af kommuner og regioner strider mod de nuværende principper for kommunalt selvstyre og imod de overordnede principper, som regeringen og de kommunale organisationer netop har vedtaget for mål- og rammestyring. Er det heller ikke noget, der giver anledning til bekymring hos ministeren?

Kl. 11:41

Formanden:
Ministeren.

Kl. 11:41

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):
Med hensyn til det sidste er det jo noget, der også er aftalt med Kommunernes Landsforening, og jeg oplever meget, at diskussionen går på, at vi er på vej til at undersøge nogle nye måder at organisere den offentlige velfærd, ikke mindst den, der er forankret ude i kommunerne, på. Der er selvfølgelig ikke nogen, der har det endegyldige svar, men det er jo en debat, hvori jeg mener, det er meget vigtigt, at vi i fællesskab spørger: Jamen hvor er vi principielt enige eller uenige?

Der er jo f.eks. en klar principiel uenighed mellem os og Enhedslistens fru Line Barfod, som jeg hører sige helt klart, at man tror på, at når det er offentligt, er det bedre, end når det er privat, og derfor vil vi slet ikke gå ind i den diskussion. Det er selvfølgelig yderst fair, og det er en grundholdning, man har. Men andre siger, at det mener de ikke, for de mener godt, at der kan være flere aktører, også private aktører. Til det siger jeg: Fint, lad os så prøve at diskutere, hvordan vi håndterer spørgsmålet, og hvordan vi håndterer det lokale selvstyre.

Kl. 11:42

Formanden:

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 11:42

Line Barfod (EL):

Nu vil jeg ikke gå ind i en lang debat med ministeren om, hvad jeg sagde for fem minutter siden om mangfoldighed, men ministeren kom selv ind på Tøndersagen. Nu ved jeg kun, hvad der er foregået, fra pressen, men derfor kan man jo godt gå ind i sagen.

Jeg vil bare høre, om ministeren forestiller sig, at man skal sidde og lave resultatkontrakter med private opholdssteder, hvori der skal stå, hvordan man snakker ved middagsbordet, hvordan man udfører forskellige slags terapi eller andet. Forestiller ministeren sig virkelig, at man skal have så detaljerede retningslinjer, ligesom vi på ældreområdet har fuldstændig detaljerede retningslinjer med 3 minutter til øvre toilette, 4 minutter til nedre toilette osv.? Forestiller ministeren sig, at man kan få et godt pædagogisk tilbud ved at lave så detaljerede retningslinjer, og at det skulle være løsningen for at sikre, at de allermost udsatte børn får noget god omsorg?

Kl. 11:43

Formanden:
Ministeren.

Kl. 11:43

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Nej, men jeg forestiller mig, at der bestemt er et stykke arbejde at gøre med at få tydeliggjort, hvad velfungerende pædagogiske opholdssteder drejer sig om, og jeg har inviteret både LOS, altså Landsorganisationen for Opholdssteder, og Kommunernes Landsforening til en samtale om det her. De har taget imod invitationen med glæde, for lige præcis i den sag – jeg beklager, at jeg nævnte den, men den kører, og den er på en måde en meget god illustration – er der blevet efterlyst mere tilsyn, f.eks. en gang om måneden. Men faktisk er der lige præcis her blevet ført tilsyn en gang om måneden, og jeg mener, at det at diskutere det pædagogiske indhold jo også er en måde til at sikre på, at der er nogle gode tilbud, vi giver, også når det er videregivet til andre, i dette tilfælde nogle opholdssteder.

Kl. 11:44

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 11:44

Line Barfod (EL):

Nu har jeg holdt møder med Landsorganisationen af Opholdssteder i mange, mange år, både som politiker og som advokat, og man har jo i masser af år fra Landsorganisationen af Opholdssteder efterlyst, at der satses på faglighed og på det pædagogiske indhold i stedet for det, som man hele vejen igennem har været optaget af, også dengang ministeren var det, der hed socialminister. Dengang var man meget optaget af, hvor mange penge det koster, og det er jo det, regeringer lægger op til nu, også med det, der er gennemført med kommunalreformen. Det eneste, man skal se på, er, hvad det koster.

Der sættes ikke penge af til, at man kan opfylde overenskomster, at man kan sikre, at der er penge til supervision, at der kan ske løbende efter- og videreuddannelse osv. af det ansatte faglige personale, så hvis ministeren nu pludselig vil komme med nogle løfter om, at ministeren vil sikre, at man også sørger for, at det pædagogiske indhold, fagligheden og efter- og videreuddannelsen kommer i højsædet, at der sættes penge af til det, og at kommunerne får penge til at sikre det og ikke kun skal kigge på prisen – ja, så er det da et kæmpe fremskridt.

Kl. 11:45

Formanden:
Ministeren.

Kl. 11:45

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jeg har bestemt hele tiden været engageret i det faglige indhold, og noget af det seneste, som jeg tror har løbet over et par år, er jo, at LOS selv har fået penge til at lave en model for det, man kalder akkreditering, altså et forsøg på at opstille nogle mål for, hvad godt pædagogisk arbejde på opholdsstederne vil sige. Det er vi slet ikke færdige med, det er jeg helt med på, men min holdning er, at det da er noget meget fundamentalt. Det handler ikke bare om, at man har nogle rent tekniske tilsyn med bestemte mellemrum, som fremgår af loven.

Kl. 11:46

Formanden:

Så er det hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning.

Kl. 11:46

Rasmus Prehn (S):

Det er angående spørgsmålet om at dele lovfor-slaget op.

Jeg synes, der her i debatten har været en meget klar tilkendegivelse fra partierne af, at det ønsker man virkelig, og man ønsker måske også at arbejde videre med i hvert fald den første del af forslaget. Det har jeg også tilkendegivet på Socialdemokraternes vegne.

Jeg synes altså, det var en meget ulden tilkendegivelse, ministeren kom med, med hensyn til om man vil dele forslaget op eller ej. Jeg synes godt, ministeren kunne være mere præcis, med hensyn til om man ønsker at dele forslaget op eller ej. Vi har sagt fra Socialdemokraternes side, at vi er meget villige til at arbejde videre med den del, der handler om Skanderborgmodellen, og hvis det er sådan, at man skal overgå til en ny styrelsesmodel, kan det give mening, at man i den enkelte kommunalbestyrelse vedtager det med et kvalificeret flertal for at lave en mindretalsbeskyttelse. Det er et meget konkret ændringsforslag, som vi vil stille.

Men hvis det er sådan, at man tvinger os til at stemme for en samlet pakke, er vi nødt til at være fuldstændig imod, hvorimod man ved at dele forslaget op kunne give mulighed for, at vi kunne være med på denne del af forslaget. Jeg synes, regeringen flere gange har sagt, at den gerne vil det brede samarbejde, og er det ikke en lidt mærkelig måde at illustrere det på, hvis man siger nej til at dele forslaget?

Kl. 11:47

Formanden:
Ministeren.

Kl. 11:47

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jo, helt bestemt, og jeg sagde også, og jeg vil gerne gentage det: Hvis der er et klart tilsagn om opbakning, når vi har set på Skanderborgmodellen, og Socialdemokratiet siger, at man gerne vil stemme for, hvis forslaget bliver delt, er jeg med på at se på at dele det op. Men jeg vil ikke starte med at dele det op, hvis det alligevel ender med, at Socialdemokraterne stemmer nej til begge dele, så vi starter lige med at snakke om indholdet.

Kl. 11:47

Formanden:

Der er yderligere et spørgsmål, og det er fru Britta Schall Holberg.

Kl. 11:48

Britta Schall Holberg (V):

Jeg noterede mig ministerens indledning, som var interessant, fordi ministeren sagde noget om antallet af medarbejdere i den offentlige sektor i de kommende år. I mit hoved er der noget med, at 200.000 offentligt ansatte går af i løbet af ikke så forfærdelig lang tid, og kan ministeren bekræfte, at vi faktisk står over for det problem, at det offentlige faktisk ikke er i stand til at løse alle opgaverne, og at vi derfor må finde andre veje?

Kl. 11:48

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:48

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Det er jo fuldstændig rigtigt, at den offentlige sektor står over for en betydelig afgang på grund af alder hos de offentligt ansatte, og det gør jo udfordringen så meget desto større, i og med at vi forhåbentlig stadig vil have en høj vækst, en høj beskæftigelse og en lav arbejdsløshed. Hvis det eneste svar, man har, er at tiltrække mere arbejdskraft til den offentlige sektor, går den fra den private sektor, der jo som bekendt er med til at skabe det produkt, vi alle sammen og altså også den offentlige sektor skal leve af, så derfor er det meget påkrævet at finde nye veje.

Kl. 11:49

Formanden:

Fru Anne Bastrup for en kort bemærkning.

Kl. 11:49

Anne Bastrup (SF):

Nu bragte ministeren jo selv den ulykkelige Tøndersag på banen.

Når kommunerne skal vælge forskellige typer af opholdssteder eller døgninstitutioner, kan vi jo se, at de vælger de billigste, for udgifterne for hver enkelt kommune er jo i størrelsesordenen 800.000-900.000 kr. eller mere pr. barn resten af barnets liv. Samtidig lægger ministeren op til, at tilbuddene skal være bedre, således at opholdssteder og døgninstitutioner får en bedre økonomi til efter- og videreuddannelse. Mener ministeren, at kommunerne skal have tilstrækkelig økonomisk rummelighed til også rent faktisk at give det bedste tilbud, og hvordan vil ministeren sikre, at kommunerne får den økonomiske rummelighed hertil?

Kl. 11:50

Formanden:
Ministeren.

Kl. 11:50

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):
I første omgang vil jeg tage det møde med Landsforeningen for Opholdssteder og Kommunernes Landsforening, og det vil selvsagt være noget, der optager opholdsstederne. Der er jo rigtig mange steder, som er dyre, men også bliver brugt af kommunerne, men jeg synes, det her giver anledning til at se på, hvordan vi kommer videre ad det spor, som vi jo under alle omstændigheder er inde på. Jeg nævnte akkreditering, som vi har givet penge til, netop for at se, om vi kan højne fagligheden på opholdsstederne, så jeg er helt sikker på og håber også, at det er noget, vi kommer til at snakke videre om.

Kl. 11:50

Formanden:
Fru Anne Baastrup.

Kl. 11:50

Anne Baastrup (SF):
Jeg forsøgte jo under valgkampen at få ministeren lidt ud af busken, for sagen er jo i al sin enkelhed den, at da ministeren forlod Socialministeriet tilbage i slutningen af 1990'erne, var det med grundtakstmodellen som begrundelse. Kommunerne fik tilkastet en frygtelig masse ekstra penge.

Nu står vi i den situation, at kommunerne ud over de 450.000 kr., de kunne risikere at skulle betale pr. barn, kan risikere at betale 1,5 mio. kr. eller mere pr. barn resten af barnets barndom. Har ministeren i de samtaler med Kommunernes Landsforening et ønske om at åbne op for, hvordan vi finansierer hjælpen til disse allerallermest marginaliserede og allerallermest ud-

stødte og svage børn? Vil ministeren være indstillet på i hvert fald at diskutere det, synes jeg, relativt store ønske i de mindre kommuner om at få ændret finansieringen af hjælpen til de svageste børn? Vil ministeren være indstillet på det, så vi måske kan begynde at snakke med en minister, der var meget optaget af de svageste børn i slutningen af 1990'erne, hvad vi jo ikke oplever nu?

Kl. 11:51

Formanden:
Ministeren.

Kl. 11:51

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Det meget grundlæggende vigtige, der er sket, er jo, at nu er ansvaret for børnene blevet samlet ét sted og i nogle større enheder i kommunerne. Tidligere var en del af problemet jo, at ansvaret var delt, og det er med det nye udgangspunkt, jeg nu tager fat på at diskutere med kommunerne og opholdsstederne.

Kl. 11:52

Formanden:
Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har anmodet om ordet, og forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet er udsat. (Kl. 11:53).

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 18:

Forslag til lov om ændring af lov om valg til Folketinget, lov om valg af danske medlemmer til Europa-Parlamentet og lov om kommunale og regionale valg. (Valgnævnet, godkendelse af partinavne, nedsættelse af antallet af danske medlemmer af Europa-Parlamentet m.v.).

Af velfærdsministeren (Karen Jespersen).
(Fremsættelse 28.11.2007).